

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1911

Aleg 945

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie regulacji płac lekarzy pomocniczych kraj. szpitala powszechnego we Lwowie i św. Łazarza w Krakowie.

Wysoki Sejmie!

Lekarze pomocniczy krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i św. Łazarza w Krakowie wnieśli w październiku br. do Wydziału krajowego petycje o poprawę bytu.

Po szczegółowym zbadaniu powyższych petycyj przedkłada Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi następujące sprawozdanie:

Dotychczasowe pobory lekarzy pomocniczych w krajowych szpitalach powszechnych przedstawiają się w sposób następujący:

I. a) Sekundaryusz I. kl. z płacą 1600 koron

b) „ „ II. kl. „ 1400 koron

dla obu kategorii wolne pomieszkanie z opałem i światłem a w braku tegoż relutum w kwocie 400 K.

II. Lekarze adjutowani z adjutem w wysokości 600 K rocznie. Adjutum to wzrasta o 200 K rocznie za każdy dalszy rok służby od drugiego roku począwszy.

III. Praktykanci bezpłatni, którym Wydział kraj. udziela remuneracye w granicach kredytów przez Wysoki Sejm na ten cel przyznawanych.

Pobory te unormowane zostały uchwałą W. Sejmu z dnia 12. marca 1907.

Dotychczasowy podział sekundaryuszy na dwie kategorie I. i II. klasy nie przedstawia obecnie pod względem służbowym żadnej różnicy.

Dla samych jednak lekarzy podział ten ma tę ujemną stronę, że przeważnie skraca czas ich praktyki szpitalnej. Wedle bowiem statutów obu szpitali mianuje Wydział krajowy lekarzy sekundaryuszami II. kl. na dwa lata, a następnie sekundaryuszami I. klasy na dalsze dwa lata. Praktyka więc trwać powinna 4 lata.

W rzeczywistości znaczna część sekundaryuszy I. kl. ustępuje już po kilku lub kilkunastu miesiącach po zamianowaniu a w ich miejsce mianuje się — celem uzupełnienia etatu — sekundaryuszy II. kl., którzy na tem stanowisku pełnych 2 lat najczęściej jeszcze nie wysłużyli. Skutkiem tego czas praktyki lekarza, który przedwcześnie ze szpitala nie ustąpił, bardzo często nie dochodzi nawet 3 lat, na czem traci wyszkolenie praktyczne lekarzy. Wydział krajowy chcąc usunąć te ujemne skutki dotychczasowego stanu uchwalił znieść podział lekarzy na sekundaryuszy I. i II. klasy i przedkłada Wysokiemu Sejmowi wniosek na utworzenie następującego etatu' posad lekarzy pomocniczych w obu krajowych szpitalach powszechnych :

- a) sekundaryusze
- b) lekarze adjutowani
- c) praktykanci bezpłatni.

Od chwili unormowania zasadniczych poborów lekarzy pomocniczych w roku 1907 płace ich po dzień dzisiejszy nie uległy żadnej zmianie mimo coraz gorszych warunków bytu i powszechnej drożyzny.

Gdy więc z powyższych powodów płace funkcyjaryuszy państwowych i krajowych zostały w tym czasie podwyższone i w niedalekiej przyszłości ulegną dalszej podwyżce, przeto Wydział krajowy uznając konieczność polepszenia bytu lekarzy pomocniczych wnosi na ustanowienie zasadniczej płacy dla sekundaryuszy na 1600 koron.

Płaca ta co roku zwiększać się będzie o 200 K — najwyżej trzykrotnie także w czwartym roku służby sekundaryusz pobierać będzie tytułem płacy 2200 koron rocznie. Płaca ta w razie wyjątkowego przedłużenia sekundaryatu przez Wydział kraj. ponad okres 4 lat pozostaje bez zmiany.

Stosownie do postanowień statutów obu kraj. szpitali, mianowanie sekundaryuszy odbywać się będzie na przeciąg dwóch lat, poczem Wydział krajowy — na przedstawienie Dyrektora szpitala — może sekundaryat na dalsze dwulecie przedłużać tak, że każdy lekarz w razie odpowiednich kwalifikacyj będzie mógł pozostać na posadzie sekundaryusza pełne 4 lata.

§ 17. statutu kraj. szpitala powszechnego we Lwowie i § 14 św. Łazarza w Krakowie wkłada na sekundaryuszy obowiązek a zarazem prawo mieszkania w szpitalu. Gdy to jednak w praktyce z powodu braku odpowiedniego pomieszczenia dla wszystkich sekundaryuszy dało się tylko w bardzo nieznacznej części osiągnąć, przyznano tym sekundaryuszom, którzy mieszkania w naturze nie otrzymali, relutum w wysokości 400 K. Dodatek ten nie odpowiada obecnie rzeczywistej potrzebie wobec drożyzny mieszkań. Wydział krajowy proponuje przeto podwyższenie dodatku tego do 720 K. rocznie.

Ci sekundaryusze, którzy otrzymają mieszkanie w szpitalu tylko dla lekarza samego bez rodziny dostaną nadto wikt w naturze, który nie będzie mógł być zmieniony na relutum. Wydział krajowy w tym przypadku trzymał się norm przestrzeganych w szpitalach innych krajów koronnych Austrii. Lekarze bowiem mieszkający w szpitalu są z nim ściślej związani, muszą być na każde zawołanie do dyspozycji szpitala — nie wolno im wykonywać praktyki prywatnej ani zajmować ubocznych posad. Z tych względów będzie usilnem staraniem Wydziału kraj. aby przy zamierzonych rekonstrukcyach w obu szpitalach krajowych zapewnić sekundaryuszom odpowiednie mieszkania.

Gdyby sekundaryusz przyznanego mu mieszkania nie chciał przyjąć, uważać to będzie Wydział krajowy — jako rezygnację z posady.

Co się tyczy lekarzy adjutowanych, Wydział krajowy wnosi na podwyższenie dotychczasowego adjutum w wysokości 600 K. do 1000 K. rocznie. Kwota ta wzrastać będzie jak dotychczas po upływie każdego roku służby o 200 K. rocznie.

Praktykańcy bezpłatni otrzymywać będą jak dotychczas remuneracye zależne od uznania Wydziału krajowego.

Kredyt potrzebny na powyższe cele wstawił Wydział krajowy do preliminarza budżetu funduszu krajowego na r. 1912. O ile przeto Wysoki Sejm wnioski Wydziału krajowego niżej zebrane uchwalić raczy, będzie można regulacyę płac lekarzy pomocniczych wprowadzić w życie już z dniem 1. stycznia 1912, przyczem pobory wszystkich sekundaryuszy (I. i II, klasy) i lekarzy adjutowanych mianowanych przed tym terminem — zostaną uregulowane według daty nominacyi na sekundaryusza drugiej klasy, względnie nadania adjutum i zasadniczej płacy 1600 K, względnie adjutum 1000 K.

Ponieważ służba w szpitalu naraża lekarzy w wysokim stopniu na utratę zdrowia a nawet i życia, zajął Wydział krajowy — wobec prośby lekarzy o ubezpieczenie ich na wypadek trwałej niezdolności do pracy lub śmierci spowodowanych pełnieniem służby — przychylnie stanowisko — i przesięgnie równocześnie kroki co do wprowadzenia w życie powyższego ubezpieczenia. Równocześnie przyznaje lekarzom na wypadek chwilowej niezdolności do pracy wskutek choroby prawo bezpłatnego leczenia na klasie II, w obu szpitalach krajowych kosztem funduszu krajowego.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.

II. Sejm ustanawia w etatach posad lekarzy pomocniczych kraj. szpitala powszechnego we Lwowie i św. Łazarza w Krakowie następujące posady:

- a) sekundaryusz
- b) lekarz adjutowany
- c) praktykant bezpłatny

III. Sejm ustanawia zasadniczą płacę dla sekundaryusza w kwocie 1600 K. rocznie. Płaca ta wzrastać będzie corocznie o 200 K. od drugiego roku po zamianowaniu począwszy — najwyżej trzykrotnie tj. do kwoty 2200 K, która przekroczona być nie może.

IV. Sejm przyznaje tym sekundaryuszom, którzy mieszkania w naturze nie otrzymają — dodatek aktywalny w wysokości rocznych 720 K.

V. Sejm podwyższa dotychczasowe adjutum dla lekarzy adjutowanych z kwoty 600 K. do 1000 K. z corocznem podwyższeniem o 200 K.

VI. Sejm zatwierdza kredyt na cele powyższe wstawiony przez Wydział krajowy do preliminarza budżetu na rok 1912.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Członek Wydziału krajowego.

